

# MUHAMEDS MIERA VĒSTNESIS



**Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads**



# MUHAMEDS

*(lai viņam miers un Allāha svētība)*

# MIERA VĒSTNESIS

*Galvenā uzruna, ko teica Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup>, Khalifatul Masih V, pasaules Ahmadija Musulmaņu Kopienas vadītājs, 2013. gada 11. maijā īpašā pieņemšanā, kas notika “Montage Hotel” viesnīcā Beverlihilsā, Kalifornijā, ASV.*

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

TILFORD, SURREY



**MUHAMEDS<sup>sa</sup> - MIERA VĒSTNESIS**  
**MUHAMMAD<sup>sa</sup> - A MESSENGER OF PEACE**  
by Hazrat Mirza Masroor Ahmad  
**(Latvian translation)**

First Latvian translation published in Latvia in 2024

© **Islam International Publications Ltd.**

**Published by:**

Islam International Publications Ltd.  
Unit 3, Bourne Mill Business Park,  
Guildford Road, Farnham, Surrey UK, GU9 9PS

**Printed at:**

Booksfactory, Cukrowa 22, 71-004 Szczecin  
Poland

For more information please visit [www.islam-ahmadiyya.lv](http://www.islam-ahmadiyya.lv)

OR

You may visit us at **Ģertrūdes iela 30-4, Rīga, LV-1011, Latvia**

Designed by Fazle Umar Shahid

**ISBN: 978-1-84880-728-0**





الله أكبر  
أشهد أن لا إله إلا الله  
وأشهد أن محمداً عبده ورسوله



AHMADIYYA  
MUSLIM COMMUNITY

*Los Angeles, California*

## PAR AUTORU

Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup>, Khalifatul-Masih V, ir pasaules Ahmadija Musulmaņu Kopienas augstākais līderis. Viņš ir Apsolītā Mesijas un reformatora Hazrat Mirzas Gulama Ahmada<sup>as</sup> piektais pēctecis.

Viņa Svētība piedzima 1950. gada 15. septembrī Rabvā, Pakistānā Mirzas Mansūra Ahmada un Nasīras Begumas Ahmadas ģimenē. 1977. gadā pēc maģistra grāda iegūšanas lauksaimniecības ekonomikā Lauksaimniecības universitātē Faisalabadā, Pakistānā, viņš sāka veltīt savu dzīvi kalpošanai islāmam. 1977. gadā viņš tika nosūtīts uz Ganu, kur strādāja par vairāku Ahmadija Musulmaņu skolu direktoru. Vēlāk, pēc atgriešanās Pakistānā, Viņa Svētība strādājis dažādos amatos Ahmadija Musulmaņu Kopienas galvenajā mītnē Rabvā. 1999. gadā Viņa Svētība tika īslaicīgi ieslodzīts pēc pilnīgi nepatiesas apsūdzības Svētā Korāna vārdu nodzēšanā no kādas zīmes.

Viņa Svētība 2003. gada 22. aprīlī tika ievēlēts par Ahmadija Musulmaņu Kopienas kalifu uz mūžu un ir šīs starptautiskās reliģiskās organizācijas garīgais un administratīvais līderis. Šī organizācijā ir ap desmit miljoniem biedru vairāk nekā 200 valstīs.

Kopš ievēlēšanas par kalifu, Viņa Svētība ir vadījis vispasaules mēroga kampaņu, kurā ar visu veidu drukātiem un digitāliem uzziņu materiāliem nodod mierpilno islāma vēstījumu. Viņa vadībā Ahmadija Musulmaņu Kopienas valstu filiāles ir uzsākušas kampaņas, kurās atspoguļotas patiesās un mierīgās islāma mācības. Ahmadi musulmaņi visā pasaulē iesaistās centienos izplatīt miljoniem “miera skrejlapu” gan musulmaņiem, gan nemusulmaņiem, rīko starpkonfesiju un miera simpozijus un Svētā Korāna izstādes, lai parādītu tā patieso un cēlo vēstījumu. Šīs kampaņas ir plaši atspoguļotas plašsaziņas līdzekļos, rādot, ka Islāms atbalsta mieru, lojalitāti savai dzīvesvietai un kalpošanu cilvēcei.

2004. gadā Viņa Svētība uzsāka ikgadējo Nacionālo Miera Simpoziju, kurā dažādu jomu pārstāvji sanāk kopā, lai apmainītos ar idejām par miera un harmonijas veicināšanu. Katru gadu simpozijš piesaista daudzus ministrus, parlamenta deputātus, politiķus, reliģiskos līderus un citas amatpersonas.

Viņa Svētība ir apceļojis visu pasauli, lai veicinātu un atvieglotu kalpošanu cilvēcei. Viņa Svētības vadībā Ahmadija Musulmaņu Kopiena ir uzbūvējusi vairākas skolas un slimnīcas, kas nodrošina izcilu izglītību un veselības aprūpes iespējas attālākajās pasaules daļās. Viņa Svētība cenšas sludināt mieru visos sabiedrības slāņos. Viņš pastāvīgi iesaka Ahmadija Musulmaņu Kopienas locekļiem veikt “Džihādu” jeb cīņu pret sevi, lai censtos mainīties individuāli, kas ir īstā un lielākā “Džihāda” forma. Šī ieteikuma mērķis ir, lai katrs Ahmadi musulmanis varētu, pirmkārt, nodibināt mieru sevī un pēc tam spētu palīdzēt to izdarīt arī citiem.

Individuālā un kolektīvā, vietējā, nacionālā un starptautiskā

limenī Viņa Svētība cenšas izskaidrot miera nodibināšanas praktisko jēgu, balstoties uz patiesajām islāma mācībām. Viņa Svētība Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup> šobrīd uzturas Tilfordā, Islāmābādā, Lielbritānijā. Būdams Ahmadi musulmaņu garīgais līderis visā pasaulē, viņš enerģiski iestājas par islāma principiem, izmantojot uzmundrinošu miera un žēlsirdības vēstījumu.

## IEVADS

Pasaules Ahmadija Musulmaņu Kopienas vadītājs Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup> ar galveno runu “Muhameds<sup>sa</sup> - Miera Vēstnesis”.

Ahmadija Musulmaņu Kopienas vadītājs un piektais kalifs Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup> 2013. gada 11. maijā vēsturiskās turnejas ASV laikā uzstājās ar galveno uzrunu īpašā pieņemšanā, kas par godu viņam tika rīkota viesnīcā Montage Beverlihilsā, Kalifornijā. Pieņemšanā piedalījās vairāk nekā 300 politiķu, akademiķu un sabiedrības līderu, tostarp Kalifornijas gubernatora vietnieks, mēra amata kandidāts Ēriks Garketi (Eric Garcetti) un vairāki ASV Kongresa locekļi.

Pasākuma laikā Losandželosas pilsētas dome pasniedza Hazrat Mirzam Masrūram Ahmadam<sup>aba</sup> zelta pilsētas atslēgu, paziņojot:

“Šī atslēga ir rezervēta tikai pašiem cienījamākajiem cilvēkiem uz Zemes.”

Savā galvenajā uzrunā Hazrat Mirza Masrūrs Ahmads<sup>aba</sup> sacīja, ka Amerikas iedzīvotājiem nav iemesla baidīties no islāma, jo tā ir

relīģija, kas aizstāv mieru, vispārējās cilvēktiesības un cieņu pret cilvēka godu. Uz skatuves kāpa arī vairākas augstas amatpersonas, lai sveiktu Hazrat Mirzu Masrūru Ahmada<sup>aba</sup> Losandželosā un apsveiktu Ahmadija Musulmaņu Kopienu par tās pastāvīgo apņemšanos veicināt mieru un iecietību visā pasaulē.



*Losandželosas Pilsētas Dome pasniedz Viņa Svētībai pilsētas atslēgu*

Kalifornijas vicegubernators Gevins Ņūsoms (Gavin Newsom) teica, ka Hazrat Mirza Masrūra Ahmada<sup>aba</sup> klātbūtne nozīmē, ka šī ir *“īpaša diena”*, un viņš pateicās Viņa Svētībai par *“iespēju sēklu sēšanu visā pasaulē”*. Viņš arī teica, ka Losandželosas iedzīvotāji *“necieš dažādību, mēs to svinam”*.

ASV kongresmene Džūlija Braunlija (Julia Brownley) slavēja Viņa Svētību kā *“Vienu no mūsu laika izcilākajiem ekumeniskajiem līderiem”*.



*Gavins Nūsoms, Kalifornijas  
vicegubernators*



*ASV kongresmene Džulija  
Braunlija*





*ASV kongresmene Džūdija Ču*



*ASV kongresmene Kārena Basa*

ASV kongresmene Džūdija Ču (Judy Chu) piebilda: *“Es esmu šeit, jo Viņa Svētība iestājas pret teroristiem un karu.”*

ASV kongresmene Karena Basa (Karen Bass) sacīja: *“Viņa Svētība ir pārveidojoša personība, kas ir veicinājusi mieru un iecietību visā pasaulē.”*

Losandželosas apgabala šerifs Lī Baka (Lee Baca) teica: *“Jūsu Svētība, jūs esat pasaules garīgais līderis. Jūs esat atstājis milzīgu ietekmi visās pasaules daļās, un tāpēc mēs visi šodien esam vērsti pie Jums, lai smeltos gudrību.”*

Pirms pieņemšanas notika gan preses konference, gan privāta



*Losandželosas apgabala šerifs  
Lī Baka*



tikšanās starp Hazrat Mirzam Masrūram Ahmadam<sup>aba</sup> un dažādām  
augstām amatpersonām.



*Preses konference pirms galvenā notikuma*

DIYYA  
M COMMUNITY  
States of America



أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ      بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Es meklēju patvērumu pie Allāha no nolādētā Sātana. Allāha vārdā, Žēlīgais, Žēlsirdīgais.

Visi cienījamie viesi - Assalamo Alaikum Wa Rahmatullahi Wa Barakatohu - miers un Allāha svētība jums visiem.

Vispirms es vēlos pateikties visiem mūsu viesiem, kuri pieņēma mūsu ielūgumu uz šo pasākumu un kuri, ierodoties, ar savu klātbūtni ir pagodinājuši šo notikumu. Es pateicos arī visiem tiem cienījamajiem viesiem, kuri uzstājās un slavēja Kapienu. Es pateicos arī visiem tiem, kuri izrādīja laipnu žestu un dāvināja man dāvanas, it īpaši - apgabala atslēgu. Liels paldies jums par to. Jūsu laipno attieksmi pret islāma reliģisko organizāciju skaidri parāda jūsu klātbūtni, un tā liecina, ka jums ir ļoti iecietīga attieksme un dedzīga vēlme uzzināt par islāmu.

Ar šiem dažiem vārdiem es vēlētos pievērsties jautājumam, kas ir ļoti svarīgs, kurš mūsdienu pasaulē ir steidzami jāapspriež un par kuru ir jārunā. Es vēlos runāt par to, kas ir radījis “Islāmafobiju” Rietumu un nemusulmaņu pasaulē. Nav šaubu, ka šo baiļu un trauksmes stāvokli ir veicinājuši atsevišķu tā saukto musulmaņu vai tā saukto musulmaņu grupu nodarījumi. Tomēr nav šaubu arī par to, ka viņu īstenotajiem terorisma vai ekstrēmisma aktiem nav nekāda sakara ar patieso islāma mācību.

Islāms nozīme mieru, drošību un aizsardzību pret visa veida kaitējumu un ļaunumu. Patiesi, Svētais Korāns vēsta, ka šo





mācību mācīja ikviens Dieva praviētis. Islāms prasa, lai musulmaņi ievērotu tā mācības, un viena no galvenajām ir tā, ka viņiem ir ne tikai jāpilda tiesības, kas pienākas Visvarenajam Dievam, bet tikpat svarīgi ir pildīt arī tiesības, kas pienākas Dieva radībai.

Korāns ir izgaismojis visu praviešu mācību skaistumu, skaidri norādot, ka tie visi ir pievērsuši cilvēces uzmanību tam, lai tiktu ievērotas tiesības, kas pienākas gan Dievam, gan Viņa radībai. Kā tad tas varētu būt iespējams, ka, no vienas puses, Dievs ir slavējis visu reliģiju īpašības par to, ka tās mudina cilvēci piepildīt tiesības, kas pienākas Dievam un cilvēkam, bet, no otras puses, Dievs varētu pavēlēt Svētajam Pravietim Muhamedam<sup>sa</sup>, kuram tika atklāta Lielā Grāmata, nenoteikt pasaulē mieru un drošību? Kā



tas ir iespējams, ka viņiem tika pavēlēts radīt postu un iznīcināt mieru un drošību pasaulē? Protams, neviens gudrs cilvēks nekad nevarētu tam piekrist.

Paties taisnīgums un godīgums prasa, lai cilvēks, nevis spriestu par islāmu aizspriedumaini vai izdarītu nepatiesus pieņēmumus, pamatotus uz baumām, bet studētu šo reliģiju un mēģinātu izprast tās mācības, pirms kritizēt to un tās dibinātāju. Apzinātu lēmumu par jebkuru jautājumu var pieņemt tikai tad, kad cilvēks ir padziļināti izpētījis tā mācību un centies uzzināt patiesību. Jebkuras ticības patiesību vai realitāti var uzzināt tikai no tiem, kas praktizē vai cenšas sekot tās patiesajām un autentiskajām mācībām. Mūsdienās tieši Ahmadija Musulmaņu Kopiena ir tā, kas apgalvo,



ka seko islāma sākotnējām un patiesajām mācībām un tās izplata.

To dzirdot, jums var rasties jautājums, kā ahmadieši var apgalvot, ka tikai viņi vieni saprot patiesās islāma mācības, ņemot vērā, ka liela daļa musulmaņu un islāma garīdznieku pat neuzskata ahmadiešus par musulmaņiem. Lai atbildētu uz šo jautājumu, pirmkārt, kā jau esmu teicis, Korānā ir skaidri norādīts, ka islāms ir miera reliģija, kurai nav nekāda sakara ar terorismu vai ekstrēmismu. Otrkārt, Svētā Praviēša Muhameda<sup>sa</sup> lielajā pravietojumā viņš teica, ka, kā tas noticis ar visām iepriekšējām reliģijām, pienāks laiks, kad musulmaņu valsts kļūs izpostīta un sagrauta. Musulmaņu vadoņi izplatīs viltus doktrīnas un ideoloģijas, un musulmaņu pasaulē radīsies liela šķelšanās un konflikti. Lai gan Svētais Korāns tiktu saglabāts tā sākotnējā veidā, tiktu radīti viltus komentāri un interpretācijas, kas musulmaņus novirzītu no tā patiesās mācības.

Saskaņā ar pravietojumu, kad šāds bezcerīgs stāvoklis būs





iestājies, Visvarenais Dievs sūtīs tādu personu kā Apsolīto Mesiju un Imamu Mahdi, lai atjaunotu islāmu. Viņš izskaidrotu pareizo Korāna nozīmi un informētu pasauli par patieso islāmu, ko pirms 1400 gadiem praktizēja Svētais Praviētis un viņa pareizi vadītie pēcteči. Apsolītais Mesija virzītu pasauli uz kopdzīvi mīlestībā, mierā un harmonijā un veicinātu savstarpējas sapratnes un izlīguma garu. Apsolītais Mesija to visu darītu, ņemot vērā Svētā Praviēša Muhameda<sup>sa</sup> spožo piemēru un patiesās Korāna mācības. Turklāt Apsolītais Mesija pieliktu punktu visām reliģiskās cīņas formām. Mēs, Ahmadi musulmaņi, ticam ka Ahmadija Musulmaņu Kopienas dibinātājs Hazrat Mirza Gulams Ahmads<sup>as</sup> no Kadiānas bija tā apsolītā persona, par kuru pareģoja Svētais Praviētis Muhameds<sup>sa</sup>. Mēs ticam, ka viņš nāca kā gaismas stars, lai visai pasaulei nodotu patiesās un gaišās islāma mācības.

Ar šiem ievadvārdiem es tagad īsi iepazīstināšu ar dažiem piemēriem, kas raksturo islāma skaistās un miermīlīgās īpašības.



Pirms došu konkrētus piemērus, man jāpiemin, ka cilvēks, kurš vispilnīgāk ievēroja Korāna mācību, bija Svētais Pravielis Muhameds<sup>sa</sup>. Tāpēc viena no viņa sievām reiz teica, ka viņa morāle un rīcība bija pilnīgā saskaņā ar Korāna mācību - tās atspoguļojums.





Līdz ar to, ja cilvēks studē Korānu, tad Svētā Praviēša<sup>sa</sup> dzīve un raksturs dabiski kļūst skaidrs un acīmredzams.

Ierobežotajā atvēlētajā laikā man nav iespējams aptvert visus Korāna aspektus, patiesībā man nav iespējams aptvert pat vienu



tā mācības aspektu. Tomēr es mēģināšu īsi izskaidrot vienu islāma mācības daļu, kas diemžēl mūsdienu pasaulē ir kļuvusi ļoti pārprasta un tādējādi ir radījusi lielas bailes nemusulmaņu sabiedrībā. Es runāju par Korāna un Svēto Praviešu<sup>sa</sup> mācību saistībā ar miera



iedibināšanu pasaulē.

Jau no pirmā panta un nodaļas Korāns vēsta par mieru. Pirmais Korāna pants skan šādi:





“Viss gods pieder Allāham, visu pasauļu Kungam.”

Šis pants nozīmē, ka Dievs, kuru musulmaņi pielūdz, ir viens Dievs, kas uztur un baro visu un ikvienu bez jebkādas atšķirības. Viņš apmierina visas Savas radības vajadzības. Citiem vārdiem sakot, Viņš ir Kristiešu Dievs, Jūdu Dievs, Hinduistu Dievs un, patiesi, Viņš baro un nodrošina pat tos, kuri netic Viņa eksistencei. Ikreiz, kad es pārdomāju šo konkrēto punktu, es saprotu, ka ticu tam Vienīgajam Dievam, kas ir visu tautu, visu rasu un visu reliģiju Kungs, un tādēļ kļūst neiespējami, ka manā sirdī jebkad varētu rasties naidis pret kādu tautu, kādu rasi vai kādu reliģiju. Šajā sakarā es vēlos teikt, ka izsaku līdzjūtību un aizlūdzu par nesen notikušo Bostonas uzbrukumu upuriem. Mēs arī to pilnībā nosodām.

Visvarenais Dievs ir pavēlējis musulmanim lūgties piecas reizes dienā un katrā lūgšanas reizē nolasīt Korāna pirmo nodaļu. Un



tādējādi musulmanim vismaz trīsdesmit divas reizes katru dienu ir jāatkārto lūgšana par to, ka Viņa Kungs ir “visu pasaulu Kungs”. Visa pasaule ir Dieva radība, un Viņš ļoti mīl Savu radību. Tādējādi iemesls, kāpēc mēs slavējam “visu pasaulu Kungu” un atkārtojam šo lūgšanu tik daudzas reizes katru dienu, ir tas, ka mēs apzināmies un pieņemam visu cilvēku un tautu skaistumu, jo viņi visi ir daļa no Dieva radības. Kad kaut kas tiek pieņemts, tad nav iespējams pret to izturēties ar naidu vai ļaunu prātu, bet drīzāk staro mīlestība un līdzjūtība. Ja tiek saprasts šis punkts, tad īsta musulmaņa sirdī pat nevar rasties tāda doma vērst ļaunu gribu vai naidu pret kādu no Dieva radībām.

Tāpēc Svētais Praviētis<sup>sa</sup>, kuram bija vislielākā izpratne un izpratne par Dieva vārdu, mēdza teikt vārdus “Visu slavu Allāham, visu pasaulu Kungam” ne tikai obligātajās lūgšanās, bet arī neskaitāmajās brīvprātīgajās lūgšanās, ko viņš mēdza teikt. Viņa



© AlIslam.org  
Photo by: Ajaz Khan

sirdi vairāk nekā jebkuru citu pārņēma mīlestība pret visiem, un tajā nebija nekāda naida vai ļaunuma. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> mīlēja visu Dieva radību, bet jo īpaši cilvēci, jo cilvēki tika uzskatīti par labāko no Dieva radības. Cilvēkiem ir dota gudrība atšķirt labo un ļauno, un tāpēc par labestību ir atalgojums, bet par nepareizu rīcību - sods.

Sakarā ar bezgalīgo mīlestību, ko Dievs ielicis Svēto Praviētšu<sup>sa</sup> sirdī pret visiem cilvēkiem, viņš mēdza izjust lielas ciešanas un izmisumu par cilvēces stāvokli. Viņu pastāvīgi pārņēma bažas par to, ka nepareizas rīcības dēļ liels skaits cilvēku ir pakļauti nopietnam riskam saņemt Dieva dusmas un Viņa sodu. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> pavadīja nakti pēc nakts, lūdzot savu Kungu un lūdzot, lai tie, kas bija aizmirsuši Dievu, tiktu virzīti uz pareizā ceļa. Viņš izjuta šo nastu tik intensīvi, ka Visvarenais Dievs Korānā ir teicis, ka Svētais Praviētis līdz nāvei skumdināja sevi līdz nāvei savu ciešanu dēļ par cilvēci. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> tika turēts gūstā un paverdzināts savā



sirsnīgajā ciešanās un vēlmē glābt pasaules cilvēkus no iznīcības. Un tāpēc ir ļoti netaisnīgi, ka daudzi cilvēki mūsdienās cenšas aptraipīt viņa svētīto raksturu, sakot, ka, nedod Dievs, viņš nesis neželības, apspiestības un netaisnības mācības.

Šodien, kad mēs, Ahmadija Musulmaņu Kopiena, izceļam saukli “Mīlestība Visiem, Naidis Nevienam” kā līdzekli globāla miera nodibināšanai, mēs to darām tieši saskaņā ar Svētā Korāna mācībām un Svēto Praviešu<sup>sa</sup> praksi.

Svētais Pravietis<sup>sa</sup> bija tik ļoti pārņemts ar vēlmi kalpot cilvēcei un papildīt cilvēces tiesības, ka visu savu mūžu viņš bija vienmēr gatavs šim nolūkam. Pat pēc kļūšanas par Dieva pravieti, kas bija milzīga atbildība un vislielākais uzdevums, kādu vien var iedomāties, viņš teica, ka, ja kāds cilvēks, gan musulmanis, gan nemusulmanis, jebkurā brīdī aicinās viņu veikt misiju kalpot





Dr. Ahsanullah Zafar  
President, AYA

Hazrat Mirza Masroor Ahmad  
President, AYA

Hon. Gavin Newsom  
Governor, California

AYA  
COMMUNITY





cilvēcei, tad viņš noteikti pievienosies viņiem viņu centienos kalpot cilvēcei. Tāds bija viņa piemērs, ka neatkarīgi no reliģiskās piederības, ja kāds cilvēks nonāktu jebkādas grūtībās vai nāktu no trūcīgas sabiedrības daļas, viņš uzskatīja par svarīgu nākt viņam palīgā un palīdzēt. Neraugoties uz viņa kā islāma pamatlicēja un Dieva Pravieša augsto statusu, viņš uzskatīja, ka ir ārkārtīgi svarīgi strādāt, lai sasniegtu šo dievbijīgo mērķi kopā ar nemusulmaņiem.

Dažiem cilvēkiem var rasties jautājums: ja Svētais Pravietis<sup>sa</sup> bija tik ļoti mīlošs pret cilvēci, tad kāpēc viņa vārds ir saistīts ar karadarbību? Kāpēc viņš piedalījās dažos karos un kāpēc sūtīja kaujās dažas armijas? Lai atbildētu uz šo jautājumu, mums ir jānovērtē, vai pilnīgi pacifistiska attieksme, saskaņā ar kuru karš jebkuros apstākļos ir nepareizs, ir pareiza doktrīna, vai arī, gluži pretēji, vai ārkārtējos apstākļos kaujas var atļaut? Un, ja noteiktos apstākļos tā ir pieļaujama, tad kādi ir nepieciešamie nosacījumi un kādā mērā karš ir atļauts? Ko par to mums māca islāms?

Kā jau paskaidroju iepriekš, kad musulmanis slavē “Visu pasaļu Kungu”, Dieva radības skaistums nāk viņa priekšā, un viņam ir pienākums to slavēt un cienīt. Atzīstot šo skaistumu, cilvēks nevar vērst nekādu ļaunu gribu vai ļaunprātību pret Dieva radību. Tomēr vienmēr atradīsies cilvēki, kuri nerīkojas saskaņā ar šo mācību un ir apņēmušies sabiedrībā un plašākā pasaulē izplatīt nekārtības. Islāms ir devis ļoti skaidrus un detalizētus norādījumus par to, kā reformēt šādus cilvēkus, lai pasaulē varētu saglabāt mieru un

harmoniju. Visvarenais Dievs Svētajā Korānā saka, ka:

“Ja Allāhs neaizsargātu cilvēkus vienu no otra, tad nešaubīgi uz zemes valdītu nekārtība, bet Allāhs ir tas kam ir žēlastība pār pasauli.”

(2. nodaļa, 252. pants)

Ja mēs pārdomājam, ko tas nozīmē, mēs redzam, ka miers neapšaubāmi ir labākais stāvoklis, un tāpēc Dievs ir dabiski ieviesis tā pievilcību cilvēka prātā. Tomēr dažkārt cilvēks rīkojas pretēji viņa dabiskajām tendencēm un tieksmēm. Viņa alkatība, skaudība, savtīgas intereses un naidis viņu pārņem un uzkurina tiktāl, ka viņš vairs nerūpējas par citu cilvēku tiesībām. Tā rezultātā sabiedrībā, valstī un pasaulē attīstās nekārtības. Šādi cilvēki ir tālu no miera. Viņu mērķis ir apspiest un pārkāpt brīvības, kas sabiedrībai ir dārgas. Viņi uzbrūk tādām cilvēka pamattiesībām kā sirdsapziņas brīvība un domas brīvība, izmantojot spēku un bardzību. Patiesi, šādi cilvēki vērsas arī pret reliģisko brīvību un cenšas to apspiest. Tieši tad, kad radās šādi pakļaušanas apstākļi, Allāhs deva atļauju agrīnajiem pirmajiem musulmaņiem atbildēt uz spēku ar spēku. Šī atļauja tika piešķirta tikai kā līdzeklis, lai apturētu briesmas, pārtrauktu nežēlību un iedibinātu mieru un harmoniju.

Allāhs ir teicis Korānā, ka Viņš dāvā Savu Žēlastību un Svētības visām pasaulēm. Viņš neatbalsta nevienu tautu vai reģionu. Viņš nevēlas mieru tikai dažiem, bet gan vēlas, lai visa pasaule būtu piepildīta ar mieru, harmoniju un līdzjūtību. Allāha priekšā visi Viņa radījumi ir vienlīdzīgi un vienādi. Ja Dievs ir devis iespēju kādam kļūt bagātam, tad Viņam nav tiesību atņemt tiesības nabadzīgam cilvēkam. Tāpat, ja kāda tauta vai valsts kļūst spēcīga un bagāta, tai nav tiesību uzurpēt vājāku un nabadzīgāku valstu

tiesības. Visvarenais Dievs ir skaidri pateicis, ka šāda nežēlība tikai rada šķelšanos un konfliktus. Dieva acīs miers ir liels, un galvenais mērķis, tādēļ, lai to iedibinātu, ja reizēm nākas upurēt kādu mazāku ideālu, tad tas nav nekas ļauns, jo tas ir lielākam cilvēces labumam.



Kad pirmo reizi islāmā tika dota atļauja aizsardzības karam, tā tika dota ar iemeslu, ka, kamēr musulmaņi patiesi vēlējas mieru, neticīgie vēlējas iznīcināt mieru. Ja musulmaņiem tajā brīdī nebūtu piešķirta atļauja cīnīties, visas reliģijas būtu nonākušas nopietnās briesmās. Visvarenais Allāhs saka Svētajā Korānā:

“Atļauja cīnīties tiek dota tiem, pret kuriem karš tiek veikts, jo tiem ir nodarīts pāri, un Allāhs, protams, ir vara, lai palīdzētu viņiem. Tie, kas ir netaisnīgi padzīti no savām mājām tikai tāpēc, ka viņi ir teikuši: ‘Mūsu Kungs ir Allāhs.’ - Un, ja Allāhs nebūtu atvairījis vienus cilvēkus ar citu palīdzību, tad noteikti būtu nojaukti klosteri, baznīcas, sinagogas un mošejas, kurās bieži tiek pieminēts Allāha vārds. Un Allāhs noteikti palīdzēs tam, kas Viņam palīdz. Allāhs ir patiešām Visvarens, Spēcīgs.”

(22. nodaļa, 40.-41. panti)

Tādējādi ir pilnīgi skaidrs, ka islāms ir pielicis visas pūles, lai iedibinātu mieru un aizsargātu visas citas reliģijas. Pat tajos gadījumos, kad musulmaņiem bija atļauts aizsargājošs karš, Svētais Praviētis<sup>sa</sup> musulmaņu armijām bija devis ārkārtīgi stingrus



noteikumus, kurus tām bija pienākums ievērot. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> mācīja, ka karu laikā drīkst karot tikai ar tiem cilvēkiem, kas bija tieši iesaistīti karā. Viņš deva stingrus norādījumus, ka nekad nedrīkst uzbrukt nevainīgam cilvēkam. Nevienai sievietei, bērnam vai vecam cilvēkam nekad nedrīkstēja uzbrukt. Viņš mācīja, ka nevienam reliģiskajam vadītājam vai priesterim nedrīkst uzbrukt viņu dievnamā. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> arī mācīja, ka nevienu cilvēku nedrīkst piespiest pāriet islāmā. Viņš mācīja, ka tad, kad musulmaņi bija spiesti cīnīties par miera lietu, viņi nedrīkstēja radīt bailes un šausmas sabiedrības locekļu vidū, kā arī pret tiem nedrīkstēja izturēties skarbi vai bargi. Viņš mācīja, ka pret karagūstekņiem jāizturas vēl rūpīgāk un uzmanīgāk, nekā cilvēks izturētos pret sevi. Viņš mācīja, ka nedrīkst vērsties pret ēkām vai tās sagraut un, ka nedrīkst cirst kokus. Tādējādi pat tad, kad pastāvēja apstākļi, kuros karš bija attaisnojams, Svētais Praviētis<sup>sa</sup> saviem sekotājiem



deva neskaitāmas vadlīnijas un norādījumus, kurus bija būtiski ievērot. Es minēju tikai dažus no tiem. Svētais Praviētis<sup>sa</sup> ļoti skaidri pateica, ka ikviens, kurš rīkotos pretēji šiem noteikumiem, necīnītos saskaņā ar Allāha pavēlēm par miera nodibināšanu, bet





© Alislam.org  
Photo by: Ajaz Khan

gan cīnītos savu personīgo interešu vai peļņas dēļ.

Tiem, kas kritizē islāma Svēto Pravieti<sup>sa</sup> mūsdienu pasaulē, vajadzētu pārdomāt, vai šie norādījumi tiek ievēroti kādā no šodien notiekošajiem kariem? Vai nav tā, ka šodien tiek izmantoti briesmīgi ieroči, kuru dēļ bez izšķirības tiek nogalināti nevainīgi cilvēki? Tomēr Svētais Pravietis<sup>sa</sup> aizliedza jebkādas šādas darbības. Kad reiz kara laikā kāds biedrs nejauši nogalināja bērnu, tas izraisīja lielu neapmierinātību Svētajam Pravietim<sup>sa</sup>, un viņš par šo rīcību izteica viņam lielu nosodījumu.

Vēl viens gadījums parāda, cik liela cieņa bija Svētajam Pravietim<sup>sa</sup> pret visu cilvēci. Reiz garām gāja bērnu procesija, un, izrādot cieņu, viņš uzreiz piecēlās. To ieraugot, kāds no viņa biedriem pārsteigts komentēja: “Tā ir ebreja bērnu procesija.” To dzirdot, Svētais Pravietis Muhameds<sup>sa</sup> sacīja: “Vai viņš nebija cilvēks? Cieņa pret visiem cilvēkiem ir obligāta.” Šis ir raksturīgas pazīmes un īpašības, kas attīsta savstarpēju cieņu sabiedrībā un palīdz attīstīt mieru.

Mūsdienu pasaule arvien vairāk kritizē islāmu un tā dibinātāju, lai gan islāma mācības un Svētā Pravieša<sup>sa</sup> ikviena rīcība bija piepildīta ar mīlestību pret cilvēci un vēlmi ieviest mieru pasaulē. Diemžēl mūsdienu pasaule neredz un nesaprot, kas patiesībā notiek šodien. Kā jau esmu teicis, ekstrēmistu, kas uzdodas par musulmaņiem, veiktajām ļaunajām darbībām nav nekāda sakara ar patiesajām islāma mācībām. Ja musulmaņu valstīs notiek apspiešana vai tiek uzurpētas sabiedrības tiesības, tad arī tas ir pilnīgā pretrunā ar islāma mācību. Svētais Pravietis<sup>sa</sup> teica, ka šādas nežēlības ir balstītas tikai uz personīgām interesēm un noteikti ne Dieva dēļ. Paturot to visu prātā, ir steidzami nepieciešams, lai visi, kas vēlas mieru, apvienotos un diskutētu par to, kā apturēt nežēlīgos un netaisnīgos elementus, nevis domātu slikti vai turētu nepareizus priekšstatus par islāmu. Islāma nomelnošana vai netaisnīgs uzbrukums tam







nav pareizais ceļš. Neņemot vērā atsevišķas musulmaņu valstis un grupas, ir arī nemusulmaņi, kuri veic darbības, kuru rezultātā, pamatojoties uz “miera nodibināšanu”, iet bojā nevainīgi cilvēki, sievietes un bērni.

Virziens, kurā virzās pasaule, liecina, ka kara ēna ir pārmetusies pār ļoti lielu daļu zemeslodes. Ja sāksies karš, tad bojā ies neskaitāmas nevainīgas sievietes, bērni un vecāka gadagājuma cilvēki. Iznīcība būs lielāka nekā iepriekšējos divos pasaules karos, un es to saku, labi zinot, ka Otrā pasaules kara laikā dzīvību zaudēja desmitiem miljonu cilvēku. Tagad pasaules iedzīvotāju skaits ir daudz lielāks, un ir ievērojami pieaudzis gan masu iznīcināšanas ieroču skaits, gan valstu skaits, kas ir attīstījušas slāpes pēc kara. Šādos apstākļos arī iznīcināšana būs daudzkārtīga.

Ņemot to visu vērā, pasaulei un jo īpaši lielvarām ir obligāti jāpārdomā, kādi centieni ir nepieciešami, lai glābtu pasauli no briesmīgas iznīcības. Bailes no islāma vai mēģinājumi to nomelnot neko nedos un nevedīs pie miera un izlīguma. Tā vietā miera panākšanas atslēga ir apturēt nežēlību un apspiešanu, lai kur tā notiktu, īstenojot taisnīgumu un vienlīdzību. Tikai tad, kad tiks ievērots šis princips, pasaulē iestāsies miers. Tas notiks tikai tad, kad pasaules cilvēki atzīs savu Radītāju. Es dedzīgi ceru un lūdzu, lai visa pasaule steidzami saprastu šī laika vajadzības, pirms vēl nav par vēlu - *Amīn*.

Nobeigumā vēlos vēlreiz pateikties visiem mūsu viesiem, kuri veltīja laiku un pūles, lai ierastos un apmeklētu šo pasākumu. Lai Allāhs svētī jūs visus. Liels paldies jums.”



## **MUHAMMAD<sup>SA</sup> - A MESSENGER OF PEACE** **(Latvian translation)**

The Head of the Ahmadiyya Muslim Jama'at and Fifth Khalifah, Hazrat Mirza Masroor Ahmad<sup>aba</sup> delivered the keynote address at a special reception held in his honour at the Montage in Beverly Hills, California on 11<sup>th</sup> May 2013 during a historic tour of USA. More than 300 politicians, academics and community leaders attended, including the California Lieutenant Governor, mayoral candidate Eric Garcetti, and several members of the United States Congress.

In his keynote address Hazrat Mirza Masroor Ahmad<sup>aba</sup> said the American people had no reason to fear Islam because it was a religion that advocated peace, universal human rights and a respect for human dignity. A number of dignitaries also took to the stage to welcome Hazrat Mirza Masroor Ahmad<sup>aba</sup> to Los Angeles and to congratulate the Ahmadiyya Muslim Jama'at on its continued commitments to developing peace and tolerance globally.

ISBN 978-1-84880-728-0



9 781848 807280